

Albert Pinya presenta al museu de Can Marquès *Betlem número 13*, un projecte artístic col·laboratiu que desconstrueix sense complexos el símbol de les festes nadalenques

Text: **Maria Llull**
Fotos: **M. Mar Garcia / C. Sansó**

PALMA Com interpretar el betlem nadalenç des d'un punt de vista purament artístic, més enllà de qualsevol plataforma moral o religiosa? Albert Pinya (Palma, 1985) dona resposta a aquesta qüestió en la tretzena edició de *Betlems per al segle XXI*, una cita ja tradicional en la vida cultural i artística de Palma per aquestes dates, ideada per Nieves Barber, comissària i directora del museu de Can Marquès.

En la seva proposta, titulada *Betlem número 13. Accions i exercicis entorn del naixement de Jesucrist*, Pinya es transforma en artista-comissari i "colonitza pacíficament" les estances de Can Marquès i hi convida alguns amics, com el cineasta Borja Zausen, l'estudiant d'arquitectura Rubén Bujosa, la cuinera Maria Solivellas, el músic Triqui i el poeta Emili Sánchez Rubio.

L'artista palmèsà fa més amplis els seus horitzons i proclama la seva infidelitat a la pintura per intentar un art total, que abasti totes les disciplines possibles. El resultat és un recorregut quasi oníric per un total de 13 accions artístiques, totes filmades per Zausen, i

La proposta de la cuinera Maria Solivellas és la d'un betlem comestible amb sabor de llet d'ametta.

El naixement vist pels ulls de l'art

que són les peces del puzzle de l'obra completa. Música, poesia, cuina, art urbà, infantesa, ateisme, destrucció, construcció, desconstrucció... Els conceptes

desfilen pel cap de l'espectador... Irreverència? No és aquesta la meta d'Albert Pinya, que sempre té preparats els llavis per disparar la paraula "art"

Fernando Gómez de la Cuesta, Rafa Pizarro, Triqui, Albert Pinya, Emili Sánchez-Rubio, Borja Zausen i Maria Solivellas.

quan en té ocasió. "La meua lectura és en clau artística. Les accions que present són simples, crues i directes, cada una amb una característica diferent", assenyala. "Desconstrucció", "art total" i "pluralitat creativa" són els tres eixos conceptuals sobre els quals gira la creació de l'artista, que juga amb els límits, amb el plaer d'un infant.

La Terremoto d'Alcorcón, Vivian Caoba, Rafa Pizarro, Fernando Gómez de la Cuesta, Ambar Servin, Joan Ferrer i Manuel de los Reyes són els noms d'altres col·laboradors d'aquesta aventura, que s'inaugura avui a partir de les 20 hores a Can Marquès. *

GUILLEM FRONTERA

PP i territori

L'ús del territori a les nostres illes hauria de ser objecte d'un d'aquests grans pactes polítics dits d'estat, com les pensions, la sanitat o la instrucció pública. Però el país encara és molt lluny del que en diríem cultura de la concòrdia i del pacte. Un sentiment de país que prevalgui per damunt dels interessos específics d'uns i altres és, en aquest moment, més que un somni, una quimera.

A les illes en general, el territori no pot ser tractat al marge de la seva condició física: principi perogrulllesc que, no obstant això, a la nostra comunitat és majorment desconegut per la dreta, amb totes les excepcions particulars que sia menester.

La societat il·lenca presenta clapes de ciutadania especialment sensibles. Són persones conscients de la fragilitat dels equilibris territorials, i que, per una certa candidesa franciscana (del franciscanisme primitiu, s'entén), quan la dreta acapara el poder n'espera una actitud moderada. Volem creure que les conquestes en aquesta matèria no les arrasarà el PP amb un manat de lleis d'impugnacions, conscients com deuriem ser els seus dirigents de la necessitat que sent el país de tenir futur.

Lasciate ogni speranza. Tot fa augurar que la terra s'haurà de defensar al carrer. *

"L'OCB complirà 50 anys el 2012"

Ara sí, associa-t'hi!

Amb el suport de **tiBalears**

Ara sí!
ocb.cat

OBRA CULTURAL BALEAR
LENGUACULTURAPAÍS